

Нова Рада

№ 118.

П'ятниця, 19 (6) липня 1918 року.

№ 118.

Дітій театр купецького зібрання. Дирекція Колесниченко. Т-во укр. арт. під орудою ЄЛІСИВА. П'ятница 19-го Тарас Бульба. 20-го НАЗАР СТОДОЛЯ іНА ПЕРШІ ГУЛІ. 21-го ХМАРА. 22-го ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ I РЕВІЗІЯ 23-го НЕЩАСНЕ КОХАННЯ.

МІСКИЙ ОПЕРНИЙ ТЕАТР 21-го липня ц. р.

Т-во „Батьківщина“ та просвітнія комісія українського університету улаштує:

РАНОК пам'яті Івана Франка.

1. В. М. Чеховський—„Що дав українському народу Іван Франко—апостол правди і науки“. 2. У. М. Гордієнко—„Участь Івана Франка в соціально-політичному боротьбі на Галицькій Україні“.

3. В літературно-музичній відділі приймуть участь арт. опери та націон. театрів.

Подробніше в афішах. Квитки продаються в книгарні „Зернігора“—Фундуклеївська, 19. 4-918-1

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ БАНК.
(УКРАІНБАНК) Хрестатик 27.

На далі буде приймати на звичайні біжучі рахунки на одну особу небільше 300,000 руб. (як в українській, так і в російській валютах). Більше це суми тільки на умовні біжучі рахунки або на вкладки. Платить від 4½% до 6% процентів.

5-918-1

КОСТАНТИНОГРАДСЬКА

ПОВІТОВА НАРОД. УПРАВ.

запроху осіб-українців з вищою та середньою (інститутською) освітою та службовим стажем на посади інструкторів початкових шкіл повіту, а також на посади інспекторів та на вчителів вищих початкових шкіл. Плаття першим—450 кар. що місяць з розільними засобами земства, а останнім—295 карбов., інспекторам опічного за завідуванням по 50 карбов. що місяць.

Передбачаються посади на вчителів початкових та 2-х класових шкіл для осіб з спеціальною (учительською семінарською) середньою освітою.

Жалування 187 карбов. 50 карб. та квартира або квартири гроною по 25 карбов. що місяць. Будуть додавки за вислугу років в такому розмірі за перше та друге трехріччя по 20% і за третє 10%. З проханням звертатись до У ПРАВИ. 3-910-2

Київ, 19 (6) липня 1918 р.

Перед нею. До всього того лиха, безпекою що послє пресу в українській державі—цензуруного змущення, крайнього здогаду.

Дорожнечі і т. д.—прибуло ще одно. Цими дніями в Київ припинилася ціла низка газет через брак паперу. Редакції заявляють, що всі сили і заходів уживають, щоб цього добути, але не пощастило і великих, багаті видання мусили припинитись—як кажуть, тимчасово.

Папір знає з обороту, робиться люксусовою річчю—предметом роскоші. Величезна небезпека культури! Криється за цим. Ми вже не говоримо про періодичну пресу, яка тепер зробилася вже річчю масового споживання, тим більш потрібно за наших темних часів, коли тільки друкованім словом можна боротися з усіми найкращими недогодами. Але справа заходить далі. На черзі стоїть книжка, школа, освіта. Нам, що аж до останнього часу залихалися в лещетах російської дійсності, яка спинала всяку культурну роботу, тільки тепер на світ поблагословилося, я раз-у-раз висловлювався за те, щоб потрібні технічні сили брати хоч на цьому полі безборонно працювати. І треба нам поспішатися, щоб надолужити віки гніту й засторон. У сфері самої освіти одні

а здичавіння тим часом суне на нас із цією безпорадістю одніх, і байдужістю та ворогуванням інших.

Теплі

По всіх органах нашого уstellenого державного апарату твориться щось надзвичайне. Встановлюються, мов перед пекарнями, довгі хвости „чаючихъ“ движенья води“ та голове—добро посади. І величезна більшість з них „чаючихъ“—то колишні російські урядовці з Петербургу й інших адміністративних центрів,—вони враз великою запалили любов’ю до української держави і падають, і притоммъ тиснуться, щоб на службу її усі свої сили присвятити.

З мене ніколи не був прихильникомъ засобів, то бто—щоб до урядування пускати самих українців, я раз-у-раз висловлювався за те, щоб потрібні технічні сили брати там, де вони є іде вони країці. Але з тим більшим правом можу тепер говорити про нову державну небезпеку.

Так, ніколи я не був ворогом інших націй і вважав участь ІХ у державному будівництві на Україні не то бажаною, а наяві потребою. Але я раз-у-раз був ворогом людям, байдужим до державного будівництва, людям зайшлим, нічим з Україном не зв’язаним, а тим паче таким, що дбають і думаютъ тільки про власну кар’єру, що шукають на Україні не Ісуса, а хліба куса, людям ні гарячим, ні холодним, а тільки ні теплим. Тим-то не можу не протестувати проти націєвих цих теплих іноплеменників в образі героїв колишніх петербурзьких канцелярій та департаментів, не зважаючи на те якої вони національності.

Чим були ці герої для Росії—

Тимчасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.	
—	—	—	—	—	—	—	24 р.	16 р.	8 р.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доконче прикладати стару адресу).

Адреса редакції й контори:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції 64-80.

Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.
Виходить що-дня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкарства співісток:

На 1 сторінці: 3 карб. — коп.

На IV 1 75 коп

за 1 рядок в 1 шпалту п'єтіта за кожний раз.

Особам, що шукають праці за оголо

щення небільше як в 3 рядки в

ши, 1 карб. 75 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год.

дня

Ціна окремого № у Київі 35 к.

В провінції 1 на вонзалах 35 к.

№ 118.

говирити багато не треба. З петербурзьких канцелярій на цілу дереву йшла змертвіння II допровадили.

Тепер вони тиском тиснуться, походом їдуть на Україну, цілими валками сунуть, щоб „приклади свої знання та сили“—власне, щоб ту саму рутину й мертвоту прищепити.

Царь підходить до найстаршого та в нику Його як затопити!

Облизався неборяка Та меншого в пузо— А ж загуло! А той собі Ше меншого туда. Межі плечі; той меншого, А менший—малого, А той дрібних, а дрібнота. Уже за порогом Я кинеться по улицях Ти є давай місяти Недобитків православних.

Усякий порух на верхах, усяке занепання й насильство ці апарати самодержавя передавали швидко й слухнило по інстанціях до низу і душили народ, що стояв на дні громадської пірамиди, і тільки глухі були й неповоротні та лінії на все, що могло входити на користь та добро народові. Свою рутину й мертвотою вони все мертвили,

Сергій Єфремов.

Внутрішня політика і міжнародне становище української держави.

Всесвітня історія мав час, коли після всікої революції, під час якої революційні партії чи класи, руйнуючи старий лад, заміж зі своїми волючими діяльністю, змінюють до такої жілі, коли змінюються в країні відношення громадських сил в той же кінець способом, і контрреволюційні сили, зробивши державний переворот, розпочинають часткову чи повну реставрацію старого ладу.

Цей звичайний для революції кінець у державі, яка була й до революції самостійною та незалежною, однаковий змінам на II вибухі та півдні встановлюється шкодливо для української держави, особливо іскраво це відбувається на міжнародністі цієї держави. Коли ж революція виходить за межі світової війни, то, як це ми маємо жілі, вона приносить для всікої держави і великої зміни міжнародного характеру.

Така більш одбивається реставрація політична та соціальна на міжнародній становищі такої держави, як Україна, яка тільки виросла з революції, і як самостійна держава, що стала твердо на власні ноги, ще не призначена всіма світовими державами, як рівноправний з іншими членами міжнародного еднація.

Коли революційна влада в своїй класовій діяльності здатна буває головним чином до руйнування старого ладу, то реставрація завжди в своїх класових інтересах дбає про відбудовання новаленого революцією політичного іду та соціально-економічного становища. Але обидві сторони підкорюють здатні до такої дійсної держави, а не класової політики, яка привела б до утворення новочасної європейської держави.

Большевики, не кривуючись, підкреслюють, що ім нічого не сподівати підписувати мирову умову

В результаті міжнародне становище України все біршає, кордони на заході та півдні встановлюються шкодливо для української держави, особливо іскраво це відбувається на міжнародних переговорах з російською республікою.

Констатуючи, що уряд не має підтримки в широких верствах людності, що Україна не має свого війська, большевики затягають мирові переговори, виставляючи такі претензії до кордонів з Росією, на які не може погодитися ні один патріот і військовий громадянин України.

Большевики, не кривуючись, підкреслюють, що ім нічого не сподівати підписувати мирову умову

Мало того большевики розсилають по Україні силу агентів, які проводять шалену агітацію проти Центральної Ради, як символа України та українського руху взагалі, щоб викликати серед людності занепавіт до самої ідеї української державності.

В художній театр та в наші місця, де трупа була тим, хто бував у Москві. Але ж ми московською воюю не знаємо—я буде на Москві, послушайте, як там баґають (не п.н. комісари, розуміється). Не вміють я писати—дайте почитати хроніку „Київської Місії“, справжньому, не київському руському, не знають побуту, звичаїв, історії літератури руської, павіт як ще не забули тих підручників, в яких апостоли руської культури на Вірасті. Ще гірше стоять знання української культури та історії. Та якже можна кіні знати те, що між не істину? Не знаючи ні руської, ні української культури, розуміється, тильки я лишається стояти за якесь „межільну обсерурускую“.

Ми не маємо як мегі вчити панів великоросів з „Союзу русского народа“ на Україні руської культури—не за доля прищеплювання цієї культури вони одержують свою плату кожного 20-го та стоять за прокладками,— не маємо охоти превозити українську культуру ні в великоросійською,

чи підстегувати здобутками великоросійською. Ми хотіли б звернути увагу на те, що було від балаків і суперечок про те, чим відрізняється руська та українська культура, перейти до ціла, та роз'яснити це питання науковим порівнюючим методом, а саме—спільною працею зіавців підшукувати все, що ми знаємо про культуру українську та руську—українська та руська музика, сади, мистецтво, будівництво, мистецько-кустарна промисловість, та то, таї; українська та руська переклади обряди, співи, релігійні вірування народу, право та суд, народні приказки, побут, народна медицина, поземство на Україні та в Москві—литературні національні, історичні та інші там і тут, журналістика, публіцистика, наука, мова. Великоросійський національний з огляду на антропологію та психология; порівнююча географія, статистика України та Москви, торговля і промисловість тут і там. Така праця має бути величезною вагою поперед усого для нас, українців, поширяти нашу національність, а може де в чому буде би користю і для тих частин і пограничних великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи та хіба шмат, котрий Ім даде українськість, а просто через відсутність свідомості. Може тоді і я, єфімський та вже з ним, крім "національно-культурного оттінка, котрый представлюєть із себе жителі Майдану" побачати і дещо більше, ніж самий "оттінок". Розуміється, що було б бажано і сківо, щоб праця провадилася спільно з іншими московськими та українськими, щоб, наприклад, статті про мистецтво складали про українсько-українське, про русько-великоросійське. Таким чином можна було б дослігти повної безсторонності та об'єктивності. Боячись ми тільки, що цей зважок до спільноти праці і на цей раз, як і всі попередні, зстанеться без відповіді з боку представників "братьєвського" народу, може, навіть, глупування зустріче.

Ю. М.

Про „Українське“ ВІЙСЬКО.

Наказом по Військовій Офіції Української Держави № 221 (16 червня 1918 р.) повернуто „всім військово-служчим та підлеглим“... і т. д. Ну, що б це було, якби пан міністр N одновідомством до редакції: „Я не думаю, що сахар робиться з сахарина...“ Або: я написав про одного гласного думи, есефа, що він повненький, кругленський, чепуринський, а він уявив би, тай однією листі до редакції:

— Я не повненький, не кругленський, не чепуринський... самі ви буржуй, пане Яринович!

Або: я висміяв спосіб говоріння одного політика.

І на що б це було похоже, якби він однією:

Це у вас єзик з присвистом!

Коротко: з фельетоністами не полемізують. На іхні писання спростовань не пишуть. Ніколи не пишуть.

Що ж це значить, що один з міністрів спростовував фельетоніста.

А ось що.

Я взагалі думаю, що теперішній уряд надто багато звертає увагу на пресу.

Читає, прислухається, хвилюється.

Правда, не слухається й не рахується.

(Пропусти зауважити, що вираз „зводити рахунки“ має спеціальне значення, і для цього в декількох засобах)

Не слухається, бо не може слухатись.

Це одно. Але певна річ, що преса урядові допікає.

Досить вже того, що не вважають на общинки скасувати цензуру,—общинки М. Василенка, цього досі не роблять.

Певна річ, що в свій час преса, здається, самісенька преса, завдає тяжких ударів нашому єсерівському уряду.

І там ці удари відчувають дуже гостро.

Моя думка така:

Сильний уряд тільки той, що з пресою не рахується і на пресу не вважає.

Власне я кажу про такий уряд, який ми маємо тепер.

Не кажу цього про уряди країн з парламентським ладом.

Там уряд себе почував законною владою.

А ми поки що мали й мавмо революційні уряди—з того, чи іншого боку.

І от на місці теперішнього уряду я просто став би спиною до рітетного джерела:

На кого вони—спираються?

По-перше, на тих,—як іх?—я забув.

По-друге: ні на кого більше.

— Так чого ж звертати увагу на презу?

Нехай собі скребопери пишуть,

лжуться, глупують, а ми, мовляв,

міністри, прикомандовані до по-

сольства—О. Козій.

Но може би зможу виковать єздри міністрою Української армії в свідомості

її, які не зможуть зіставитися з тільки кадровими офіцерами.

Насінки ці кадрові афіцери відповідають умовам української служби—всім відомо.

Таким чином усе, що було в армії молодого й заважатого, що могло вложити душу живу в мертвий труп булої армії—все це виключається з неї.

Зостається лише, які звикли до старих форм, які не звали і не знають нашого народу, не знають навіть його мови. Чи зможуть вони виховати і підучити наших козаків так, як того вимагає служба в нових умовах нової держави? Чи зможуть вони показати козаків за собою в потрібний момент на виконання того підвищчного тяжкого завдання, для якого існують усі засоби?

Відповідь на це питання може бути тільки одна. Та чи ж зроблять з неї потрібні висновки ті, хто їх по-користюю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросійських, котрі ставляться вороже до нас українців і всього українського не через особисті відходи

та хіба шмат, котрий Ім даде

свідомість, а може де в чому буде би

користю і для тих частин і по-

радників великоросі

◆ Перерване засідання ради міністрів. В засіданні 17-го липня міністра рада міністрів ухвалила статут українського державного банку. Засідання затяглося до 4-ої години ранку. Коло 12 години ночі засідання було отримано перерване, бо від показаних електричних дротів у палаци виникла буда пожежа.

◆ Мала рада міністрів. Засідання малої ради міністрів 17-го липня було присвячено розгляду штатів місцевих інститутів м-ва фінансів, був розглянутий проект міністру доріг про заснування вищої технічної ради, а також розглядалася справа з деякими обмеженнями істотичних правил видачі допомоги служачим в інститутах, котрі настають і місівуються; крім того розглядалася низка дрібних законопроектів про асигновки засобів по військовому відомству.

◆ В міністерстві закордонних справ. Вчора представник Правительства Всеєвропейського Бійська Донського генерал Чечулякін відвідав управлюючого міністерством закордонних справ Дорощенка, з яким обговорювали питання про встановлення українсько-досівських добросусідських відносин.

◆ Продовольчі махінації в міністерстві внутрішніх справ.

◆ Крадіжка. На складі всесос. с. гор. в Одесі скрадено річей на 40,000 карбованців. В магазині Більнера на 30,000, у Шімермана на 10,000 карбованців.

◆ Зрадники української держави. З

Миколаївкою відомо, що в окрузі шириться антиукраїнська агітація за єдіну-неділімую. По переках починають загадувати пари, та за здоров'я р. б. отправляють молебні. Проводяться молебні.

◆ Просвіта в Мелітополі готове до

друку перше число юмісячного журна

лу "Степова Просвіта", Міцеза. Про

світа ім. В. Гринчика виробила ста

тут і вибрала постійну раду, яка має

подбати про будівництво "Рідного

Театру".

◆ Підпіл. В Микіївці харвицького

повіту згоріли три маєтки на 45.000

карб. Причина пожежі—індаки.

◆ Вибух. В харвицькому пов. при

розвищенню селян вибухла гарматна

кула. Вбито 8, ранених—20 чоловік.

◆ Український рундун. Могилів-Пол

ільська "Просвіта" буде в центрі

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

на було сподіватися таке почуття. Трачиться жадість чистокровні венкороси, котрі кажуть: „Я много живу на Україні; примирай і мені єбті“.

Де-хто каже, що козаки не віддають Ростову; а якщо вважають істину про його примучення до України „предрѣшеною“ і сподіваються от почути „фаль“.

Політична незираємість що-до Ростова—печаси й Тагирога—багато щодить і орієнтації, й національно-му самовизначення, поширенню національної самосвідомості серед місцевого українського елементу, котрого в Ростові є велика сила.

Шкодить також відсутність на Україні і тутешніх призовських фронтах національної української армії.

Дописи.

С. МОРПІЛІВКА. (На Полтавщині). Наше село змішує в собі 700 дворів виключно селян-хліборобів. Стоїть всею в глухому місці і далеко від залізниці. Але не зважаючи на це, уже давно у нас можна було зустріти грамотну людину.

В 1911 році одігрило в селі вишку початкову школу старалим, трудом і потом самих громади. Закінчили між ярами й стежами діти лісовічених селян, скінчивши цю школу мають змогу власним очима побачити світ науки. А одержавши освіту, вони не забивають рідного села і висельним трудом пригінчених батьків.

Кроком ведуть їх до лучшої долі. Що видно на прикладі послихів двох-трьох років. За цей час у селі засновано кредитове кооперативне товариство, одігрило почту й лікарню, крім цього село має споживчу крамницю і сельсько-господарське товариство. Уже цілий рік місцевий гурток молодих діячів робить вистави, всі кошти од яких одержує „Пресвіта“ на свою бібліотеку-читальню.

На початку літня цього року пеміж аматерів гурту і членів „Пресвіти“ виникла думка одігти в селі 4 старших класи гімназії для хлопчиків і дівчат.

Це бажання майшо відгук серед селян і вже обрані делегати в міністерство освіти з прокляттям. Як Бог поможет і нам дозволять одігти гімназію, то ще веселіше заціїде наше поступове село і велике, шире спасибі скажуть діти батькам.

Мих. Личаченко.

С. ЖУКОВЦІ (на Київщині). Сусіда нашого села—„Стовповий Шлях“, що рек ген розіслався широкою стежкою поміж житами; далеко-далеко прямує сусіда, багато робить з себе ріжких і невеликих доріг і стежок, але сам завжди застосується широкими, дігтими і великими,—а прямує він од сивоусого Дніпра, аж до Білої Церкви...

По обидва боки „Стовпового Шляху“ токут в драх і долинах, серед зелених садів і пашні—селян живуть в них люди бідні, особливо ті, що недалеко від Дніпра.

Стовпових експлоатують п.п. комісарі, а наших саме жити: землі обмаль, заробітків немає,—сем'ї велики..

Відуть, покінчуютьсь люді, збільшуючи собою городську біднечу.

Але не всі йдуть здобувати чеснім трудом шматок хміба.

Є чимало таких, які шукають „легкого“, ідуть на шахи...

Довге провалля, Попів сад, Пирене—єсі ті головні штаб-квартири нічних господарів. Іде якій-будь „гіпстако“ (степовий селянин) “товариство” виходить з своїх застав і... грабує.

Недавно, переодягнись в жіночу одежду, два таких „архімандрити“ просились до чоловіка підвісти,—той згодився. Йдуть „Молодці“ сопутує, переглядаються, іноді відають друге зі сміхом і мовчать.

— Невесели молодці, думас собі дядько, і, щоб розворушити їх затяг веселу чумацьку пісню: „Ой пив чумак на рімочку“...

Але в цей мент дужа, чоловіча рука „молодці“ взяла його за груди, а хрипківатий голос з воза другої скомандував:—руки вверх!!

І що ж?—Обдерли чоловіка, як білизну. Спасибі, хоч живого пустили...

А то часто й густо буває, що з громінами й душу забірають.

У нашому селі був наскок „товариства“ на багатого селянина Граба; приходили бачити, „племіні з Австрії“ просились на міч...

Чоловік виїхав,—а вони, не довго чуваючи, й почали ходити подо його з пожами, але на щастя до Граба збіглися люди і він остався живий...

Італ, по-малу, не поспішаючись, грабіжництво починає вступати в свій „нормальний“ стан.

Гр. Правобережний.

Повідомлення.

«Літературно-Науковий Вістник. У п'ятницю 19 липня о 5 год. вечора в помешканні редакції Вел.-Підвалина 36, відбудеться збори редакційного комітету. Прохають усіх членів неодмінно прийти.

«До називання урядів. Для повоночения сотень управління закликуються козаки-українці. Платя відповідно посади від 90—150 карб. в місяць на всьому готовому. Як козак винявить себе з лучного бою, як працюваник, то може одержати більше.

За поясненням і умовами звергтися: м. Кіїв, Караваївська ч. 63, Управління Повіткоманданта.

«До ап. губернських старост. Міністерство народної освіти, відповідно з 12-го числа з червня під ч. 572/12565 повідомляє мене, що міністерство освіти цього літа улаштувало на Україні цілу сітку курсів для вчителів, що курси вже розпочинають свою діяльність; але до міністерства необхідно: подати прохання до правління з рекомендацією двох членів т-ва і внести 100 карб.

Прийом прохань щоденно окрім свят від 11 до 2 год. 4-0810-4

«До ап. губернських старостам зробити відповідь, щоб повітів старости і взагалі влада прихильніше відносилася до курсів і не ставали на перешкоді їх організації.

«Всеукраїнська спілка лікарів. У п'ятницю 19 липня о 7 годині вечора в помешканні українського клубу, Пушкінська 1, відбудеться члениві засідання спілки.

Програма засідання:

1) Обрання нових членів.

2) Проект статуту всеукраїнської спілки лікарів.

3) Відхідні справи.

«Українське вищове т-во. У п'ятницю 19 липня о 6 год. вечора в помешканні т-ва Вел.-Підвалина 36, відбудеться засідання зборів члениві т-ва. З огляду важливості справи прохань всіх членів ради неодмінно приступити.

«До юнацько-українців. В Катеринославі цього року 14—20 серпня нов. ст. одбувається всеукраїнський з'їзд юнацьких спілок по програмі:

1) Доклади з місць про свою діяльність.

2) Самоосвіта юнаків.

3) Вироблення статуту: а) для окремих гуртків, в) для спілок, г) всеукраїнської юнацької спілки.

4) Організація освітньої і матеріальної допомоги шкільної молоді.

5) Подорож на пороги під орудою місцевих учителів українськів.

Помешкання для учасників буде безплатне. За справками більшістю звертатися: Катеринослав, поштова скринька 39, юнацька спілка.

«Правління київського будівельного кооперативу заспівіша членів т-ва, що на суботу 20 липня призначено загальні збори. Збори почнуться о 7 год. вечора в пом. центрального українського кооперативного комітету.

Порядок денний:

1) Прийом нових членів.

2) Обрання ради.

3) Ухваля статута т-ва.

4) Доклад про будинки й земельні участки, котрі т-во може придбати.

5) Обрання відповідальної особи, а ім'ям якої т-во може робити операції до затвердження статуту.

«Курси української мови засновані спілкою вчителів українців м. Київ. Волodyмірська 6 з другою поверхю прийом з 6 до 8 год. вечера.

Запис на нові групи продовжується.

«Формування окремого корпусу кордонської охорони швидко йде. Весь тимчасовий кордон Української Держави оточається частинами корпусу. Служба у окремому корпусі кордонської охорони проводиться по статуту. Всі співробітники окремого корпусу кордонської охорони суть військово-вспільні, користуються всіма правою і привileями військового службовця Української армії. Уніформа військового з західними погонами, навколо кольору флютного кольору, стрічка жовта. На погонах №№ бригад для вчебної артилерії літера „В“, для штабу корпусу вензель з літерами „О. К.“.

— Ідуть, покінчуютьсь люді, збільшуючи собою городську біднечу.

Але не всі йдуть здобувати чеснім трудом шматок хміба.

Е чимало таких, які шукають „легкого“, ідуть на шахи...

Довге провалля, Попів сад, Пирене—єсі ті головні штаб-квартири нічних господарів. Іде якій-будь „гіпстако“ (степовий селянин) “товариство” виходить з своїх застав і... грабує.

Недавно, переодягнись в жіночу одежду, два таких „архімандрити“ просились до чоловіка підвісти,—той згодився. Йдуть „Молодці“ сопутує, переглядаються, іноді відають друге зі сміхом і мовчать.

— Невесели молодці, думас собі дядько, і, щоб розворушити їх затяг веселу чумацьку пісню: „Ой пив чумак на рімочку“...

Але в цей мент дужа, чоловіча рука „молодці“ взяла його за груди, а хрипківатий голос з воза другої скомандував:—руки вверх!!

І що ж?—Обдерли чоловіка, як білизну. Спасибі, хоч живого пустили...

А то часто й густо буває, що з громінами й душу забірають.

У нашому селі був наскок „товариства“ на багатого селянина Граба; приходили бачити, „племіні з Австрії“ просились на міч...

Чоловік виїхав,—а вони, не довго чуваючи, й почали ходити подо його з пожами, але на щастя до Граба збіглися люди і він остався живий...

І що ж?—Обдерли чоловіка, як білизну.

А то часто й густо буває, що з громінами й душу забірають.

У нашому селі був наскок „товариства“ на багатого селянина Граба; приходили бачити, „племіні з Австрії“ просились на міч...

Чоловік виїхав,—а вони, не довго чуваючи, й почали ходити подо його з пожами, але на щастя до Граба збіглися люди і він остався живий...

Від редакції.

В учорашньому числі „Н. Р.“ в статті „Народні вчителі“ у М. Василівського зміст фрази: надруковано: „п. міністр визнає потрібним“ а треба: „п. міністр не визнає потрібним“.

Редактор Антон Івановський.

Оновлення.

«Літературно-Науковий Вістник. У п'ятницю 19 липня о 5 год. вечора в помешканні редакції Вел.-Підвалина 36, відбудеться збори редакційного комітету. Прохають усіх членів неодмінно прийти.

«До називання урядів. Для повоночения сотень управління закликуються козаки-українці. Платя відповідно посади від 90—150 карб. в місяць на всьому готовому. Як козак винявить себе з лучного бою, як працюваник, то може одержати більше.

За поясненням і умовами звергтися: м. Кіїв, Караваївська ч. 63, Управління Повіткоманданта.

«До ап. губернських старост. Міністерство народної освіти для відповіді, щоб повітів старости і взагалі влада прихильніше відносилася до курсів і не ставали на перешкоді їх організації.

«До ап. губернських старостам зробити відповідь, щоб повітів старости і взагалі влада прихильніше відносилася до курсів і не ставали на перешкоді їх